

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 247/07-10

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 27. septembra 2007 predbežne prerokoval sťažnosť Š. P., M., zastúpeného advokátkou JUDr. E. B., Advokátska kancelária, B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 16/2006 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Š. P. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 31. mája 2007 doručená sťažnosť Š. P., M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 16/2006.

V podanej sťažnosti sťažovateľ uviedol, že od 24. novembra 2005 prebieha konanie vedené okresným súdom, v ktorom sa domáha zaplatenia sumy 40 000 Sk „z titulu jednorázového finančného odškodnenia, ktorý mu vznikol ako priamemu bojovníkovi slovenského národného povstania“. Okresný súd vydal 27. januára 2006 platobný rozkaz, ktorým odporcovi uložil povinnosť uhradiť sťažovateľovi žalovanú sumu. Okresný súd výzvou z 15. marca 2006 vyzval právnu zástupkyňu sťažovateľa, aby sa vyjadrila k podanému odporu proti platobnému rozkazu. Na výzvu právna zástupkyňa reagovala prípisom z 25. apríla 2006, v ktorom opätovne okresný súd požiadala o nariadenie pojednávania poukazujúc na vysoký vek sťažovateľa.

Právna zástupkyňa 16. októbra 2006 podala sťažnosť na prieťahy v konaní, ktorú predseda okresného súdu vyhodnotil ako dôvodnú s konštatovaním objektívneho prieťahu v konaní v období od 15. mája 2006. Podľa názoru sťažovateľa predseda okresného súdu nespĺnil prísľub daný v odpovedi na sťažnosť na prieťahy v konaní, že termín pojednávania bude určený po pridelení pojednávacích miestností na rok 2007. Predseda okresného súdu preto „nemá záujem na dosledovaní veci“ a „koná len tak, aby sa zbavil sťažovateľa“, pričom nezriadil nápravu podľa § 64 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Právna zástupkyňa sťažovateľa opätovne žiadala okresný súd o určenie termínu pojednávania v januári 2007, napriek tomu k určeniu termínu pojednávania nedošlo.

V takto popísanom postupe okresného súdu vidí sťažovateľ nepochybné porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy i práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote zaručeného čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, „ktorý kladie dôraz, aby veci, ktoré sa týkajú osôb, ktoré sú v pokročilom veku a je vážny predpoklad, že by sa rozhodnutia nemuseli dožiť boli prerokované s osobitnou rýchlou“.

V sťažnosti sťažovateľ požaduje aj priznanie primeraného finančného zadostučinenia, čo zdôvodnil pocitom krivdy, neistoty a nedôvery v rozhodovaciu činnosť súdov i pocitom popierania jeho základných práv a slobôd.

Sťažovateľ žiada, aby ústavný súd vydal tento nález:

„1. Okresný súd v konaní vedenom pod sp. zn. 25 C 16/2006 porušil základné právo Š. P. na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Š. P. priznáva primerané finančné zadostučinenie v sume 200.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava I povinný vyplatiť do 2 mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

3. Okresný súd Bratislava I je povinný vo veci sp. zn. 25 C 16/2006 urýchlene konať a rozhodnúť.

4. Okresný súd Bratislava I je povinný uhradiť sťažovateľovi trovy konania vo výške 22.680,40- Sk (1 úkon právnej pomoci podľa § 11 ods. 2 vyhl. Č. 655/2004 Z. z. činí sumu 2.730,- Sk a 1 úkon právnej pomoci zo sumy 500.000,- Sk podľa § 10 ods. 1 vyhl. č. 655/2004 Z. z. 6.650,- Sk/1 úkon t.j. 2 úkony á 9.830,- Sk – príprava a prevzatie, podanie sťažnosti, 19 % DPH v sume 3.564,40- Sk + 2 x režijný paušál á 178,- Sk) k rukám advokátky JUDr. E. B. a to do 15 dní odo dňa právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom

súde“) každú sťažnosť predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti sťažovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní sťažnosti ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jej prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia ústavný súd môže odmietnuť aj sťažnosť, ktorá je zjavne neopodstatnená.

O zjavnej neopodstatnenosti sťažnosti možno hovoriť vtedy, keď namietaným postupom všeobecného súdu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu toho základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom všeobecného súdu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, alebo z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnenú sťažnosť je preto možné považovať tú sťažnosť, pri predbežnom prerokovaní ktorej ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (IV. ÚS 92/04, III. ÚS 168/05, IV. ÚS 221/05).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na konanie bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo vôbec uvažovať o zbytočných prieťahoch (napr. IV. ÚS 331/04).

Ústavný súd z predloženej sťažnosti a z jej príloh zistil, že predmetné konanie začalo 24. novembra 2005. V počiatočnej fáze možno konanie okresného súdu hodnotiť ako bezprieťahové, o jeho nečinnosti možno hovoriť až po doručení vyjadrenia právnej zástupkyne sťažovateľa k odporu podanému proti platobnému rozkazu okresného súdu v máji 2006.

Ústavný súd považuje za potrebné pripomenúť, že z jeho stabilizovanej judikatúry vyplýva, že nie každý zistený prieťah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy

(II. ÚS 57/01, I. ÚS 46/01, I. ÚS 66/02, I. ÚS 48/03, I. ÚS 154/03). V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými priet'ahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné priet'ahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (III. ÚS 30/03) alebo s'ťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (III. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03).

Postup okresného súdu v konaní, ktoré ku dňu doručenia s'ťažnosti ústavnému súdu trvá 18 mesiacov a v ktorom sa vyskytlo obdobie súvislej nečinnosti v celkovej dĺžke 12 mesiacov, preto nemožno považovať za taký, ktorý by mohol byť východiskom pre vyvodenie záveru o príčinnej súvislosti s možným porušením základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Z uvedeného dôvodu je podľa názoru ústavného súdu podaná s'ťažnosť potrebné odmietnuť ako zjavne neopodstatnenú.

Vzhľadom na to, že s'ťažnosť s'ťažovateľa bola odmietnutá a rozhodnutie o prikázaní vo veci konať a o priznaní primeraného finančného zadost'učinenia je podmienené vyslovením porušenia práva alebo slobody s'ťažovateľa (čl. 127 ods. 2 prvá veta ústavy), ústavný súd sa touto časťou s'ťažnosti nezaoberal. Nezaoberal sa ani návrhom na náhradu trov jeho zastúpenia, priznanie ktorej je viazané na úspešnosť v spore.

Ústavný súd nad rámec odôvodnenia uvádza, že ak by v budúcnosti v postupe okresného súdu dochádzalo k priet'ahom v konaní, s'ťažovateľovi nič nebráni v tom, aby opätovne podal s'ťažnosť ústavnému súdu pre porušenie základných práv a slobôd podľa čl. 127 ústavy.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. septembra 2007